

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **S. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 2. 12. 2004, č. j. 46 Az 54/2004 - 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2004, č. j. 46 Az 54/2004 - 21. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 4. 3. 2004, č. j. OAM-4982/VL-03-K04-2003, kterým stěžovateli nebyl udělen azyl pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Krajský soud stěžovatelovu žádost zamítl, neboť nedoložil svoje majetkové poměry a neprokázal tak splnění podmínek stanovených zákonem pro ustanovení zástupce.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti požadované zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), byl stěžovatel Krajským soudem v Praze vyzván, aby ve lhůtě 5 dnů podepsal kasační stížnost podanou dne 21. 12. 2004. Stěžovatel byl též poučen, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno, bude podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto.

Ze spisu vyplynulo, že uvedená výzva krajského soudu byla stěžovateli doručována v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 3. 2. 2005, a to na adresu P. 5, P. Ž. 1108, u R. B., kde byl stěžovatel hlášen k pobyt a kde se také zdržoval. Vzhledem k tomu, že nebyl v době doručování zastížen, písemnost byla uložena na poště a stěžovatel byl vhodným způsobem vyzván, aby si ji vyzvedl (§ 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních

rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označená písemnost byla uložena na poště ve čtvrtek 3. 2. 2005 a poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadá na neděli 13. 2. 2005. Za den doručení se však považuje až pondělí 14. 2. 2005, neboť podle § 40 odst. 3 s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Skutečnost, že stěžovatel usnesení fakticky vůbec nepřevzal, je právně bezvýznamná, a nemá na den doručení žádný vliv.

Lhůta k podepsání kasační stížnosti pak marně uplynula v pondělí 21. 2. 2004 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.).

Podle 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost mimo jiné obsahovat obecné náležitosti podání. Tyto obecné náležitosti podání jsou stanoveny v § 37 odst. 3 s. ř. s., ze kterého vyplývá, že z každého podání musí být zřejmé čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Pokud podání tyto náležitosti nemá, musí být podle odst. 5 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě stanovené soudem k opravě nebo odstranění vad. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání odmítne. Podatel o tom musí být ve výzvě poučen. V daném případě podání stěžovatele zákonné náležitosti neobsahovalo, soud ho k odstranění vad vyzval a stanovil k tomu lhůtu. Zároveň stěžovatele poučil o následcích, pokud vadu neodstraní. Podpis stěžovatele na kasační stížnosti je podstatnou náležitostí podání, jejíž nedostatek brání pokračování v řízení, neboť není zřejmé, zda kasační stížnost podal opravdu stěžovatel a zda tato kasační stížnost vyjadřuje jeho skutečnou vůli.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5, § 120 s. ř. s.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. května 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu